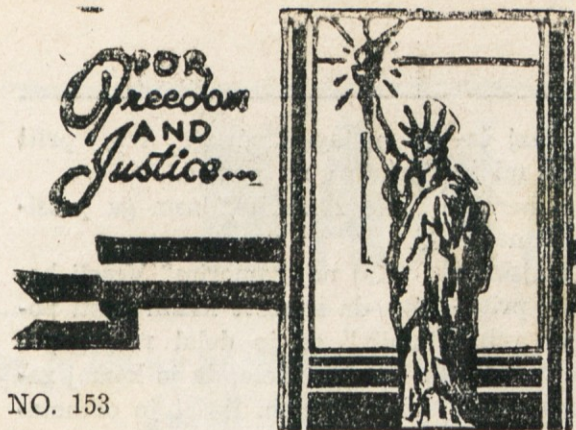

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y.
FOREIGN 11227

SPIRIT
PAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, AUGUST 11, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Osební letalski promet prihaja zopet v krizo

Ko morajo računati družbe na rednih linijah le s 50-odstotno zasedbo prostora v letalih, so "carter" letala zasedena do zadnjega sedišča.

NEW YORK, N.Y. — Največja temna plat letalskega osebnega prometa je v tem, da ta zelo niha. So tedni, ko hoče potovati z letali ves svet, so pa zopet tedni, ko vlada v letalskem prometu neverjetno zatišje. Vzdrževanje rednih zvez na stalnih progah je zato strašno težavno. Nikoli ne vedo, koliko potnikov dobo imeli in kakšni bodo dohodki podjetij. Samo povprečne letne statistike so še kolikor toliko zanesljive. Te zahtevajo od letalskih podjetij veliko previdnost. Dosedaj se je pokazalo, da morajo vse prevoznice tarife biti postavljene nekako na 50% letno zasedbo v letalih. To se pravi: Tarife bi bile lahko za polovico cenejšje, ako bi bila letala leto in dan polno zasedena.

Take tarife politike se držijo pri nas le Pan American Airways, Transworld Airlines in National Airlines, pa 23 največjih tujih letalskih družb, ki iščejo osnovo svojega zaslužka v rednih letalskih progah. Letalske družbe, znane pod imenom "carterke", delajo vse mogoče tarife in letalske kombinacije, vendar pa iščejo svojo srečo v "oddajanju letal na osnovi polne zasedbe". Da dosežejo pri vsakem poletu polno zasedbo, morajo seveda rabiti vse mogoče zvijače, ki se navadno že močno trejo z uradnimi letalskimi predpisi. Za take slučaje potniki sploh ne vedo, ker v smislu predpisov niso zanje odgovorni.

Tako se je tudi letos razvil na trgu za čarterske prevoze običajen divji konkurenčni boj, kjer podjetne letalske agenture najdejo vse načine, da bi pri nizkih prevoznih tarifah vendarle prišle na svoj račun. Federalnemu Civilnemu letalskemu uradu so te razmere znane, ne more jih pa s sedanji predpisi spraviti v red. Zato je federacija napovedala, da bo začela akcijo za nove, bolj praktične predpise. Kako pereča je ta zadeva, se vidi po tem, da bo poseben odbor predstavnika doma začel že ta teden zaslivanje interesentov, da si ustvari sliko, kje in kaj je treba spremeniti. Praktične posledice vseh teh preiskav bodo vidne kmalu, saj se seveda tudi življenjska raven.

V 6 letih 44% poviška!

WASHINGTON, D.C. — Po uradnih podatkih znaša povprečni družinski dohodek v ZDA letno sedaj že \$9.430, kar je 44% več kot leta 1964. Kljub inflaciji, ki je posebej občutna v zadnjih 4 letih, je torej stvarni dohodek le porastel, z njim pa seveda tudi življenjska raven.

Vremenski
prerok
pravi:

Pretežno sončno in toplo. Najvišja temperatura okoli 83.

Turčija znižala vrednost svojega denarja za 40%

ANKARA, Tur. — Turška vlada je objavila v nedeljo zvečer, da je vrednost turške lire v odnosu do tujih valut znižana za 40%. Doslej je bilo po uradnem tečaju za ameriški dolar 9 turških lir, sedaj jih bo 15. Sprememba je stopila v veljavo včeraj.

Turška lira je bila že dolgo v težavah in tuji gospodarski strokovnjaki so Turčiji že dolgo svetovali, naj jo razveljavi. V Ankari so se tega branili, uveljavili pa so različne plačilne tečaje. Tako so menjali dolarje tujim turistom po 12 lir za dolar, po istem tečaju so menjali tudi tuje valute turškim delavcem, ki so se poslali domov. Tujcem, ki so deželo zapuščali, so menjali pri izhodu lire po tečaju 13,5 za en dolar.

Po novem je enoten tečaj, ki je veljaven za vse in naj da liri večjo veljavo doma in zunaj. Turška vlada upa, da bo z znižanjem vrednosti svoje lire povečala izvoz in zmanjšala uvoz blaga. Dosedanjo uvozno carino 25% je znižala na 10%.

Hanoi se še ne čuti varnega pred letali

SAIGON, J. Viet. — Čeprav je minilo že skoraj dve leti, odkar je predsednik L. B. Johnson ustavil letalske napade na Severni Vietnam, se tam še vedno ne čutijo čisto varne. Postavljene imajo še na raznih krajih skupno okoli 4.000 protiletalskih topov in protiletalskih strojničnih gnezd, dalje skoraj 500 radarskih postaj in okoli 400 oporišč protiletalskih raket ruske vrste SAM.

V ČSR pripravljajo bojkot za 21. avgust

PRAGA, ČSR. — Nasprotniki Sovjetske zveze in njene invazije v ČSR 21. avgusta 1968, pripravijo v letih prebivalstva, naj ta dan bojkotira trgovine, gledališča in časopise ter ostale po 7. uri zvečer doma. Na stroji pisani in razmnoženi letaki se ogibljejo pozivom k aktivnim demonstracijam, ki so naj privedle do spopadov s policijo, v katerih je bilo 5 oseb mrtvih.

Arabski gverilci in premirje na Srednjem vzhodu

CLEVELAND, O. — Za odmev na premirje v arabsko-izraelski vojni je značilna sledeča primera. Na ta političen pojav so prilično podobno odgovorile ameriške borze za akcije in obveznice in — arabski gverilci. Povsod je bil prvi vtis presenečenje, toda z malo razliko: borze so sprejele novico z veseljem, toda z zelo malim zaupanjem, da se bo iz nje kmalu izcimilo kaj pametnega. Preveč je bilo pri pripravi udeležencev, ki niso ravno vneta za premirje. Med Arabci je prvi trenutek tudi zavladalo presenečenje, toda mu je hitro sedilo razočaranje. Prvim odobravanjem premirja so kmalu sledile napovedi, da premirje ni nič vredno in da je za arabsko "stvar" naravnost škodljivo. Pri tem so se že pokazale prve razpoke v posameznih gverilskih organizacijah, v odnosih med njimi in v skupnih vrhovni gverilski organi-

Obalna straža bo vloga v J. Vietnamu končala

V soboto bo izročila zadnja dva od 26 patrolnih čolnov, dolgih po 82 čevljev, domačim oboroženim silam v pristanišču Cat Lo 40 milj jugozahodno od Saigona.

SAIGON, J. Viet. — Obalna straža ZDA je igrala v vojskovanju v Južnem Vietnamu veliko vlogo, zlasti na notranjih vodah, rokavih in prekopih reke Mekong v delti, pa tudi ob sami obali Južnega Vietnama, kjer so rdeči vedno znova skušali prevažati svoje borce, posebno saboterje, še več pa vojaške potreščine.

Odkar je predsednik Nixon začel načrtno zmanjšavati vlogo ameriških vojskih sil v Južnem Vietnamu in prepuščati bojevanje domačim, je tudi Obalna straža ZDA naglo zmanjševala svoje obveznosti in naloge prepuščala domačinom. Sedaj je to prišlo tako daleč, da bo v soboto Obalna straža svoje vojevanje v Juž. Vietnamu zaključila z izročitvijo svojih zadnjih dveh ladij domačim silam.

Gre za dva motorna čolna, 82 čevljev dolga "Point Cypress" in "Point Marone". To sta zadnja od skupine 26 enakih patrolnih čolnov, ki so skrbeli za varnost prometa po Mekongu, pa tudi po obalah. Vsi so prešli v roke domačih oboroženih sil, ki so jih Amerikanci izveščali v uspešni rabi.

Kljub izročitvi zadnjih patrolnih čolnov bo ostalo še vedno nekaj pripadnikov ameriške Obalne straže v Južnem Vietnamu. Njihova naloga bo skrbeti za varnost ameriškega trgovskega prometa v štirih velikih pristaniščih Južnega Vietnama.

Naša pomoč tujini

WASHINGTON, D.C. — Nekdo je ameriško pomoč tujini take kole označil: To je jemanje denarja revnim v bogati deželi in dajanje tega bogatim v revnih deželah!

Južnovietnamske čete prevzemajo varovanje mej Južnega Vietnama

SAIGON, J. Viet. — Vedno več južnovietnamskih divizij, ki so se izkazale v bojih, je sposobnih za večjo odgovornost in samostojnejše nastope. Tako jim ameriške oborožene sile prepuščajo varovanje državnih meja pred rdečimi napadalci, same pa se umikajo v notranjost. Prenos odgovornosti poteka gladko in vse kaže, da bo mogoče ne le izpolniti Nixonovo napoved o umiku 150.000 ameriških vojakov iz Južnega Vietnama do prihodnjega junija, ampak to število celo preseči.

Lt. gen. Michael S. Davison, poveljnik ameriških čet v Saigону in njegovi okoliščini, je dejal, da so južnovietnamske čete prevzele obrambo meje v štirih provincah jugozahodno, zahodno in severno od Saigona. Južnovietnamske čete so pretekli teden na področju kakih 50 milj zahodno od Saigona zadale hud poraz rdečim. Ti so imeli v tem boju 99 mrtvih, Južni Vietnamci pa 13 mrtvih in prav toliko ranjenih.

Južni Vietnamci, ki operirajo v goratem svetu 40 milj jugozahodno od Da Nanga, so odbili rdeči napad, v katerem naj bi bilo mrtvih 17 Severnih Vietnamcev. en južnovietnamski marinar pa naj bi bil ranjen.

Ameriško poročilo pravi, da so bili pretekli teden izgubljeni v Južnem Vietnamu 3 helikopteri v raznih vojaških nastopih, zadeti s streli od tal.

Skoro polovica študentov je poskusila mamila

WASHINGTON, D.C. — Poslednja študija je pokazala, da je skoraj polovico študentov na visokih šolah poskusila kajenje marijuane, 13% pa jo kadilo česče. Pokazala je tudi, da so ostala mamila zelo malo in redko v rabi med študenti visokih šol.

Vojskovanje v Indokini smatra za glavno in najbolj perečo 39% študentov, kar 60% pa smatra za najbolj perečo vprašanje dežele rasna trenja in spor.

VOJASTVO IN POLICIJA V URUGVAJU PROTI GVERILI

Kongres v Urugvaju je za 20 dni ukinil vse osebne pravice in vlada je poslala poleg policije preiskovat domove še okoli 10.000 vojakov. Na vsak način bi radi rešili ugrabljenega Amerikanca in Brazilca, predno ju doleti usoda ugrabljenega Dana A. Mitroneja. Tega so včeraj našli mrtvega z dvema krogla v glavi.

MONTEVIDEO, Urugvaj. — Tupamaros je levičarska gverilska skupina, ki se v glavnem udejstvuje v glavnem mestu republike. V preteklosti si je znala pridobiti podporo javnosti, ker je ponovno pokazala na korupcijo v vladnih vrstah, pa nastopala tudi proti policijskemu nasilju in mučenju političnih jetnikov. Postala je v Montevideu močan in odporen nasprotnik vlade. To je to prisililo, da je začela proti njej načrtovati boj. Kot svetovalec je pri tem dobila iz ZDA Dana A. Mitroneja, bivšega policijskega načelnika v Richmond, Ind., očeta devetih otrok. Mož je prišel v Urugvaj lani julija. Tega so 31. julija letos pripadniki Tupamaros ugrabili, poleg njega pa še brazilskega konzula A. M. Diasa Gomideja. Za njuno osvoboditev so zahtevali izpustitev 150 političnih jetnikov. Ko vlada zahtevi ni ugodila, so Mitroneja ustrelili in groze sedaj ustreliti še ugrabljenega brazilskega konzula.

Mitronijevo truplo so našli včeraj zjutraj zavito v odejo v nekem ukradenem avtomobilu v revnem predmestju Montevidea. Gverilci so pretekli petek ugrabili še drugega Amerikanca, Claudia L. Flyja, 65 let starega poljedelskega strokovnjaka iz Ft. Collins, Colo. V sporočilu televizijski postaji so gverilci napovedali, da bodo do ponedeljka popolnoma čakali na izpustitev 150 političnih jetnikov, ki so jo zahtevali že pred umorom Mitroneja, nato pa bodo umorili še brazilskega konzula D. Gomideja.

Konzulova žena je včeraj popoldne preko radia prosila gverilce Tupamaros, naj puste njeno mamo pri življenju, pa pozivala Urugvajce, naj gredo pred vladno plosopje zahtevati izpustitev političnih jetnikov. Vlada predsednika Jorgeja Pacheca Arece ne mara ustreči zahtevi gverilcem, ker bi v tem slučaju ti skušali z novimi ugrabitvami doseči svoje cilje. Poslala je na delo vse razpoložljive policijske sile, pa jim dala na pomoč še redno vojsko, ki sedaj preiskuje glavno mesto od ulice do ulice, od hiše do hiše, da bi staknila glavne gverilce in rešila oba ugrabljenca, predno jih bodo ugrabitelji umorili. Politika je prišla okoli 100 oseb, med katerimi je več osumljencev in menda celo nekaj vodnikov gverilske skupine Tupamaros. Tupamaros so v preteklosti ponovno prijeli vidne domačine, pa jih nato spustili, tokrat so šli dalje v prepričanju, da bodo vlado le prisilili k popuščanju. To jim doslej ni uspelo. Upali so verjetno, da se bodo ZDA postavile za svojega državljana in zahtevale njegovo izpustitev za vsako ceno. V Washingtonu so včeraj smatrali za važno posebej objaviti, da niso zahtevali od vlade v Urugvaju, naj ustreže zahtevi ugrabiteljev, da bodo spustili prijete Mitroneja.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je včeraj izglasoval zakonski predlog o enakih pravicah obeh spolov: 350:15 glasovom. Nasprotnik predloga so opozarjali, da utegne novi zakon ženskan več škodovati, kot koristiti, ker bo ukinil posebne pravice ki jih imajo tako v pogledu lastnine, podpiranja otrok in pravice do podpore v slučaju ločitve, pa jim naložil vojaško obveznost. Ugovori niso zalegli, ker se kongresniki pa volivkam ne upajo zameriti. Napovedujejo, da bo predlog potrdil s potrebno dvotretjinsko večino tudi senat. Veljaven bo šele, kadar ga bo potrdilo tudi tri četrtine vseh državnih zakonodaj, ker je to dopolnilo k zvezni ustavi.

WASHINGTON, D.C. — V Pentagonu priznavajo, da so ameriške letalske sile od 1. avgusta ponovno posegle v Kambožjo na prošnjo tamkajšnje vlade ter napadle rdeče.

TEL AVIV, Izr. — Med tem ko je prišlo včeraj in preteklo noč do streljanja na severni meji, je bilo vzdolž Sueškega prekopa mirno. Izraelska vlada bo protestirala pri vladi ZDA, ker ta ni poskrbela, da bi bili njeni pridržki glede umika zasedenega arabskega ozemlja vnešeni v poročilo U Tanta Varnostnemu svetu o položaju na Srednjem vzhodu in o obnovi razgovorov za izvedbo resolucije od 22. novembra 1967.

WASHINGTON, D.C. — Jutri bo Senat glasoval o ABM, za katere izpopolnitev se zavzema vlada, "golobje" v Severni Ameriki, vključno one proti Poljski in Vzhodni Nemčiji. Kancler W. Brandt je odletel v Moskvo, kjer bo pogodbo jutri podpisal.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Klub slovenskih upokoencev na Holmes Avenue ima svojo sejo v sredo ob dveh popoldne v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Vsi člani vljudno vabljeni. Na seji se bodo prodajale vstopnice za Slakov koncert, ki bo po polovični vstopnici za upokoence v četrtek, 10. septembra ob dveh popoldne v Slovenskem društvenem domu na Recher Avenue.

Rojstni dan — Znani rojak Joseph Jalovec s 1106 E. 64 St. je včeraj obhajal svoj 77. rojstni dan. Cestitamo in mu želimo še obilo zdravja in zadovoljstva!

Na obisku — Rojak August Petrovec iz Bostona, Mass., je bil zadnje dni na obisku pri svojem prijatelju g. Stefanu Popotniku na E. 61 St. Oglasil se je z njim tudi v našem uradu. Pozdravlja vse znanke in prijatelje.

V bolnišnici je — Poznana Mrs. Frances Baraga, 1520 Brainard Rd., se že tri tedne nahaja v St. Vincent Charity bolnišnici, v sobi št. 701. Obiski so dovoljeni. Zvesti naročniki lista želimo, da bi hitro okrevala in se vrnila na svoj dom.

Zalostno sporočilo — Ga. Anna Godlar, 20971 Wilmore Ave., Euclid, je dožila sporočilo, da ji je v fari Zdele pri Vidmu-Krško po dolgi bolezni umrla 26. julija sestra Terezija Kink, prej Stergar, roj. Kuhar l. 1895. Zapustila je sina in dve hčeri, sin Ivan Stergar pa je bil ubit v drugi svetovni vojni v Nemčiji. Od 9 otrok je najstarejša Marija Kuhar umrla l. 1918 oče in mati, Franc in Terezija Kuhar sta umrla v teku 3 tednov l. 1919. V Clevelandu so umrli bratje Frank, John, George in Joseph Kuhar. Za umrlo žalujejo tu poleg omenjenih še sestra Ursula Mazer in drugi sorodniki.

Trideseti dan — Jutri, v sredo, ob pol osmih zjutraj bo darovana v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Antona Kužnika ob 30. dnevu njegove smrti.

Enajsta obletnica — Jutri ob osmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Antona Perse ob 11. obletnici njegove smrti.

Petnajsta obletnica — Jutri ob osmih zjutraj bo v cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu sv. maša za pokojno Mary Gorišek ob 15. obletnici njene smrti.

Pozdrav iz Koroške — Rojak John Mramor iz Loraina, Ohio, pošilja uredništvu AD in vsem čitateljem lista pozdrave iz slovenske Koroške.

Če še niste naročnik AMERIŠKE DOMOVINE, postanite še danes!

field pa je dejal, da je izid še čisto negotov in imata obe strani možnost zmagati. BONN, Z. Nem. — Vlada Zvezne republike je danes zjutraj odobrila besedilo sporazuma med Zvezno republiko Nemčijo in Sovjetsko zvezo o nenapadanju ter priznanju obstojecih meja, vključno one proti Poljski in Vzhodni Nemčiji. Kancler W. Brandt je odletel v Moskvo, kjer bo pogodbo jutri podpisal.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debovec

NABOČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 153 Tuesday, Aug. 11, 1970

Čudna valovanja v povojni mednarodni politiki

Letos smo že praznovali celo vrsto petindvajsetletnic o zadnji svetovni vojni, pa jih nekaj še pride na vrsto, na primer 25. jubilej prvega zasedanja Združenih narodov. Nikjer ni bilo podobnega poudarjanja, da zadnjih 25 let dejansko shajamo brez mednarodnih vojnih spopadov večjega obsega. Res sta Sovjetska zveza in Kitajska pošteno robantili, toda nihče ni v tem videl nevarnosti za novo mednarodno vojno. Občutek za tako nevarnost hitro izginja, naj se posamezne velesile prvega razreda ob proračunih še tako naraščajo. Vsi živimo v prepričanju, da se za atomsko vojno ne bodo odločile ne Amerika ne Sovjetska zveza in ne Kitajska. Res sta se enkrat Kennedy in Hruščev grdo gledala, toda na spopad med Washingtonom in Moskvo ni nihče resno mislil.

Če presodimo položaj in hočemo dobiti primerno jasno sliko o odnosih med velesilami, moramo odnose deliti na tiste, ki se tičejo narodne obrambe in na vse druge, na primer gospodarske, kulturne, socialne itd. Odnosi se lahko hitro nevarno zapletejo le na področju narodne obrambe, tam stopijo namreč narodni interesi najbolj živo pred oči. Tam igra ta narodna čast in naroden ponos najvažnejši nagib. Zato so narodni interesi najnevarnejši povod za oborožene spopade. Na srečo ni vse, kar se na prvi pogled razglasi kot naroden interes, res tudi tak. Kratek čas smo malikovali pred takimi razglasi, pa smo se pod pritiskom stvarnosti hitro unesli. Hitro je nastopila doba treznega presodka, smo se umirili in iščemo sedaj stvarnejši izhod iz indokitajske zagate. Da je do tega prišlo, sta pomagali Amerika in Sovjetska zveza, ki ne vidita v arabsko-izraelskih trenjih nobene potrebe po ogrožanju svetovnega miru.

Nekaj podobnega se utegne zgoditi tudi v vojnih operacijah v Indokitajski. Za sedanjim zatijem se skriva želja Kitajske, da izrabi deževno dobo in jo razglasi kot povod za omejevanje vojaških operacij. Lahko tiči za tem povodom tudi sprememba kitajske politike, ki jo opazovalci v Hong Kongu že dolgo napovedujejo. Mnogo je k temu pripomogla tudi vest iz Peipinga, da bo kitajska ustvarila direktno telefonsko zvezo z Moskvo. Novica se je kot blisk razširila po vsem svetu. Nekateri jo smatrajo za resnično, drugi pa še ne verjamejo vanjo.

Ni pa izključeno, da bi bila resnična. Kitajska je svojo zunanjo politiko res začela pospešeno gojiti. Hitro obnavlja vse gospodarske zveze, ki jih je pod vplivom kulturne revolucije likvidirala, obnavlja diplomatske stike, kupuje blago, kjer se kaj da kupiti na kredit. Po indirektni poti bi rada tudi od Amerike dobila gospodarske kredite. Gospodarska potreba po hitri telefonski zvezi z Moskvo je torej gotovo resnična. Za njo se skrivajo še druge želje. Ves svet bi rad trgoval s Kitajsko. Je sicer bolj počasen plačnik, toda plača pa vendarle tudi zamudne obresti, kot jih je Moskva v prvih dveh desetletjih svojega obstoja.

Za tako spremembo v kitajski zunanji politiki je mnogo pripomogla sedanja sovjetska politika. Sovjetska zveza se krepko vključuje v svetovno gospodarstvo, s tem pa tudi v mednarodno politiko. Peiping misli, da se od Kremlja ne sme dati prehiteti, ravno narobe, postati mora bolj agilen v mednarodni politiki, kot je bil doslej. To bi pomenilo, da je Peiping že opustil svojo politiko izolacionizma. To mu svetuje tudi zdrava politična pamet. Ves svet ve, da sta danes Moskva in Washington na skupni liniji proti Peipingu. Proti njima zaenkrat Peiping še ni dosti močan, čeprav ima baje Kitajska nad 700 milijonov prebivalcev. Kitajska ima res tudi jedrsko orožje, toda ne toliko kot Amerika in Rusija. Tudi na tem področju lahko Kitajska vse zgubi, pa ničesar ne pridobi.

Odperto je vprašanje kitajskega vpliva v vzhodni Aziji. Tudi tam se že kažejo prvi obrisi kompromisa. V Ameriki je začelo prevladovati mnenje, da smo pomorska velesila, ne pa kopna. To naziranje si počasi utira pot tudi na Kitajskem. Kitajska bo rabila še mnogo rodov, da se bo sprijaznila s tem položajem. Še zmeraj jo mori zgodovinski in kulturni nacionalizem, pomešan s kulturno preteklostjo.

Seveda bo ta vizija pretrpela še spremembe, kot jih vsaka vizija. Kitajski narod je potrpečljiv, zahodni pa niso, to bo dalo povod za marsikatero mednarodno težavo. Težave bodo tem večje, ker se bodo azijske države hale kitajske premoči in skušale njen razvoj zavreti. Ker niso močne, se bodo morale zvijati po vsakokratnih razmerah. V oborožen spopad s Kitajsko ne bodo silile, Kitajska se pa tudi ne bo zaletela vanj.

V kolikor se torej tiče sedanjih velesil Sovjetske zveze, Amerike in Kitajske, nam od tam ni treba pričakovati

nove svetovne vojne. Kočljivejšje bo vprašanje obrežnih držav v vzhodni Aziji in obalnih držav v Tihem oceanu. Tipa takih držav sta Koreja in Japonska. Japonska bo gotovo hotela biti nevtralna, nevtralnost naj bi ji bila zajamčena vsaj po Sovjetski zvezi in Ameriki. Koreja bi hotela biti nevtralna, toda njen položaj zahteva nevtralnost posebne vrste. Kaj pa z morskim prostorom med Azijo in Avstralijo?

Vsa ta vprašanja niso nerešljiva. Poznala jih je v svoji zgodovini tudi zahodna Evropa in se radi tega tudi vojskovala. Danes vlada ob Atlantski obali mir. Nekaj takega bo morala politična zgodovina ustvariti tudi na Tihem oceanu, seveda ne na en mah. Ni pa pri tem potrebno, da bi prišlo do nove svetovne vojne.

BESEDA IZ NARODA

Srenjčani, zakaj piknikovali?!

NEW YORK, N.Y. — Ni dolgo tega, ko sem zapisal v poročilu iz naše njujorške srenje, da je naše zbiranje na Osmi in srenjsko življenje kar nekam kratko in sezonsko. Vse to sem primerjal s sezono naših slavnika in slavnika. Tedaj sem ugotovil, da nam mraz in sneg škodita in pa da nas tudi poletna vročina razžene. Samo nekaj srenjčanov je takšnih, za katere bi lahko rekli, da so vztrajni in ključovalni vsem neprilikam.

Vprav takšni so, kot smo bili tistih preteklih dni domžalski skavti, ko smo s svojo himno v vsakem vremenu šli na svojo namerno pot prepevaje: Naj sije sonce, naj bo tud' vihar, to vse nam nič mar, saj pot do zmage lahka nam ni, pripravljeni smo vsi, kot geslo nam veli: BI - PI! BI - PI je bil doma naš skavtski pozdrav, kar je v kratkem pomenilo: bodi pripravljen!

Kako bi bilo življenje lepše, prijetnejše in celo kratkočasnejše, če bi takšna gesla poznali vsi mi, ki smo zdoma, kadar gre za ohranjanje naših narodnih srenj, za ohranjanje verovanja, za ohranjanje narodnega jezika in za ohranjanje lepih navad in običajev ter melodij naših pesmi!

Vse to bi z lahkoto dosegali, če bi se zbrali in če bi bili za takšno zbiranje zmeraj pripravljeni! Vendar temu ni tako! Pa naše zbiranje je potrebno, če hočemo obstati kot narodnostna skupnost.

Pred dvema tednoma me je prijatelj Korel zvalil spet v Worcester, v njujorški upstate. No, drugi dan je bila nedelja in šla sva k nedeljski glavni maši v cerkev sv. Jožefa na Main St. Po maši sem se srečal z nekaterimi znanci Slovenci. Nekateri so bili iz naše njujorške srenje. Tam pa je bil tudi znahec Konrad iz našega glavnega mesta Washingtona s svojo družino. Razgovarjala sva se o tem in onem in mi pove, da gre na obisk v rojstno domovino Slovenijo in da z njim gre tudi hčerka. Z neko gotovostjo sem dejal: "Tvoja hčerka govori slovensko, kajne?" Pa mi s sramežljivo opravičujočim pogledom reče: "Razume, razume... odgovorjati pa nima poguma!"

Roko sem mu položil prek hrbtna in rekel: "Konrad, Konrad..."

On pa mi odvrne: "Tone, veš, to je v Washingtonu težko. Ni prilik. Ni zbiranj!"

Kako človek kdaj pa kdaj zlahka izlušči jedro!

In tokrat se mi je pokazalo jedro ohranjanja slovenstva na tujem! Govoriti moramo s slovensko besedo našim mlajšim doma stalno in gledati moramo, da se vključimo v narodno širšo skupnost. Ta vključitev se dosega ravno ob prilikah naših zbiranj kjerkoli: v cerkvi pri slovenskih mašah, v sobotnih slovenskih šolah, v organizacijah, kot je SAVA, v pevskih društvih in pa tudi na veseljih in piknikovanjih.

Da bi našo slovensko njujorško srenjo še pri življenju držali, vprav zategadelj se bomo

zbrali v soboto, 22. avgusta 1970, v Shwartzwood Lake-u, New Jersey. Avtobus — za vse tiste, ki ne bodo šli z osebnimi avtomobili — bo odpeljal ob 8.30 zjutri iz Ridgewooda Buss pogrebnega zavoda. Zato se takoj prijavite! Pokličite v farovž OR 4-3442 ali pa k Skrabetovim VA 1-5271. Ne bo vam žal! Tokrat bo veselo in zabavno.

Sami se včasih že kar ne znamo več zabavati. In tudi zato smo se drug drugemu tako odtužili. Tokrat pa bodo za to plat skrbeli predvsem tudi naši prijatelji — gostje od "daleč in blizu".

Od daleč, iz Ljubljane bele, je spet prišel k nam ljubljanski lemenatar Sašo Frelih. Vsi, ki znate količkaj po nemško, veste, kaj pomeni 'froehlich'. Vesel! In takšen je ta naš Saša. Včasih se podpiše tudi Mišo. S takšnim uporabljanjem imena bi lahko sebe zapletel v nekakšno komedijo zmešnjav, ne da bi si nadel ime slavnega angleškega pisatelja. Saša, Miša poznamo že od lani, da zna zabavati in zato bo v avtobusu polno petja, veselja in smeha.

Tam, tam — na kraju v Temnem lesu pa se bomo srečali s fanti-pevci iz Bridgeporta in z vsemi drugimi znanci iz sosednje naše srenje. Če ti fantje zapoje, drevesa se bodo pripognila, ko bo domačnost naše pesmi vanje udarjala.

Po domače se bomo veselili, domače pesmi bomo poslušali in peli ter v takšni domačnosti bomo spet zlahka spoznali, da se moramo zares večkrat skup zbrati, da bomo to domačnost obdržali, ko ustvarjamo prilike in možnosti, da stari in mladi slovensko besedo in pesem slišimo, se v njih vadimo in utrjujemo, ko po slovensko govorimo in pojemo.

Tone Osovnik

Ko smo v Lemontu želi in mltili

KANSAS CITY, Kans. — Pšenica na hribu je zorela pod žarki vročega julijskega sonca. Težko rumeno klasje je klonilo k tlom vsled lastne teže in prosilo žanjcev. Kje jih dobiti? Hlapec nam je nenadoma odpovedal službo in takoj odšel. Njegov odhod nas je tembolj prizadel, ker so bili vsi travniki pokošeni in je seno bilo že napol suho.

V sili smo se obrnile na našega dobrega prijatelja "Grandpa". Nam je vedno rad priskočil na pomoč. S hlapcem sta se gledala kot pes in mačka — nista se mogla in "Grandpa" se je v tistih zadnjih tednih precej vstran držal.

S s. Dekolato sva šli k njemu in ga prosili, naj se nas usmili. Seno je suho in pšenici se mudi. Takoj je obljubil sodelovati in nama se je kamen odvalil s srca — in se je še tisto popoldne pripeljal s svojima sivecema. Sedel je na stol za grabljenje sena, ki sta ga vlekla konja. Takrat še nismo imele traktorja. Tesarji, ki so gradili naš prvi provinci- alni dom, so odložili žage in običje in prišli za grablje in vile. Ko je bilo vse seno v kupih, so ga začeli nalagati in voziti domov k hlevu. Eden je šel na

podstrešje hleva in odmetaval seno, ki mu ga je drugi pridno metal z voza. Vse popoldne po poznega večera se uboga konja nista mogla odpočiti. Ko se je zla noč na naš griček in so se že prižigale zvezde, smo si pa vsi, delavci in konja, oddahnili. Lepo dišeče seno je bilo varno spravljeno pod streho.

Sedaj nas je čakala še pšenica. Grandpa, Mr. McLaughlin, je obljubil, da bo priskrbel žanjce in mlatiče. Bil je prijatelj vseh okoliških farmerjev in tudi posestnika, ki je imel "combine". To je stroj, ki žanje žito, ga omlati in siplje v podstavljene vreče. Glavno delo sicer opravi "kombajn", a je tudi treba zraven precej delavcev.

Se tisti večer, ko je bilo seno srečno spravljeno s travnikov, je Grandpa telefoniral lastniku stroja. Povedal mu je o naši zadregi in ga prosil, naj pride čimprej ko mogoče k nam s svojim "kombajnom". Geslo Amerikan-cev-gentlemanov je: Ladies first! In Grandpa nam je potem mogel telefonirati, da Mr. M. sedaj žanje svojo pšenico; kakor hitro bo gotov, pride takoj k nam. Seveda bo pripeljal s seboj tudi delavce. To so farmerji, ki jim bo on želi in mltili.

Manjši ameriški farmerji si ne morejo nabaviti vseh poljedelskih strojev, ker so zelo dragi. Kot dobri sosedje pomagajo drug drugemu. Ko požanjejo in omlatijo pri enem, gredo k drugemu. To ponavljajo tako dolgo, dokler ni vse žito kakega kraja spravljeno v žitnici. Tako sodelovanje je velikega psihološkega pomena. Goji in utrjuje prijateljstvo, ki med kmeti čudovito lepo uspeva. "Vsi za enega, eden za vse!"

Zanji in mlatiči morajo biti pogoščeni. Vsak farmer, ki kaj da na dobro ime svoje hiše, bo na dan žetve odprl vse svoje shrambe in prinesel iz kleti "najboljšega, najstarejšega", ki ga hrani za posebne slovesnosti. Razen "mokrih" pijač bo prinesel na mizo tudi "suhe".

Seveda se hoče na take dni tudi gospodinja izkazati in dokazati, da je izvrstna kuharica. Miza se mora žbiti pod težo več vrst mesa, raznih solat, tort in "pajev". Paj je tipična ameriška poslastica — je kronan kralj jedi v Ameriki. Naša potica bi ga rada vrga s prestola... med nami, seveda, je še vedno kraljica, a se ji najbrž ne bo posrečilo, četudi se je že precej priljubila tudi ameriškim epikurijcem, kjer živijo med Slovenci.

Tudi me smo našim dobrim sosedom-delavcem imenitno postregle, da res ne bi bili imeli vzroka se pritoževati. Takrat že niso več bile "zelenci" in smo že vedle po nekaj letih bivanja v Ameriki, kako je treba ob taki priliki pogostiti. Z zahvalo smo bile deležne po obedu tudi pohvale, s katero niso štedili.

Ker sem bila v kuhinji malo "napoti", sem dobila nalogo, naj nesem delavcem vode. Bili so žejni, ker je sonce neusmijeno pripekalo.

Od hiše do hriba, na katerem so mltili, je precej daleč. Počasi sem hodila navkreber. "Bodo že počakali. Saj je še tisti počakal, ki je s česnje padel," sem opravičevala svojo počasnost. Voda je postala najbrž mlačna, pa so vsi željno segli po nji. Tako so bili vsi prepoteni, da se je obleka, kolikor so jo imeli na sebi, kar držala teles. Nekaj mož je ravno naložilo slamo na voz in Grandpa je bil pripravljen, da jo zapelje doli do hleva. Tam je neki farmer, ki se na tako delo posebno razume, zlagal slamo v velik pravokot. V Ameriki nimajo kozolcev, da bi v nje spravljali slamo, zato jo kar zunaj tako naložijo, da ob dežju voda ne more prodreti v notranjost, ampak steče ob robu pravokota na zemljo.

Ko je Grandpa videl prazne steklenice, me je povabil, naj se peljem domov. Ni mi bilo treba

dvakrat reči, saj sem komaj čakala vabila. Zlesti na voz mi je bilo igrača. Voz je bil majhen in slama ni bila visoko naložena. V primer z našimi starokrajškimi "parizarji" je bil ta pravi prtilikavec. Zato tudi nismo rabili žrdi. Stopila sem na kolo, se z eno roko oprijela ročice, z drugo pa sem zagrabila držaj vil, ki mi ga je ponudil Grandpa. Pa sem bila na vrhu! Prosila sem ga, naj mi pusti, da vozim... Ni o-porekal. Spolzel je po slami na tla in meni, — v neznansko veselje! — vrgel vaje.

Kaj naj počnem z njimi? me je že naslednji trenutek zaskrbelo. Se nikoli v svojem življenju nisem imela vaje v rokah. "Bom pač poskusila," sem si delala korajžo.

Grandpa je stal pri konjih in čakal, da poženem. Stroj je strašno ropotal. Zdelo se mi je, da moram zavpiti, da bosta konja slišala in potegnila. Nategnem vaje in zakličem:

"Whoa!"

"Saj vendar znata konja angleško — zakaj ne potegneta," sem ugibala.

Glasneje in z večjo korajžo:

"Whoa!"

"Whoa!"

Nič. Konja sta kot pribita, samo malo z ušesi strizeta.

Granpa komaj zadržuje smeh.

"Grandpa, zakaj ne uboga-ta?"

"Ampak, sestra, saj delata ravno to, kar vi hočete. Rekli ste jima, naj stojita," se smeje Grandpa.

"O, zdaj pa že vem, kaj naj rečem!"

"Gid up!"

Kaka čarobna moč je v teh dveh besedah! Konja sta potegnila, voz se je zazibal in imenitna vožnja se je začela.

Kako naj jo opišem? Zdelo se mi je, da sem bila v devetih nebesih. Voz se na lahko ziblje, da bi človeka kar uspal, če bi ne bilo treba paziti na konja. Tako mirno stopata. Se od daleč jima ne pride na misel, da bi združila z vozom vred po polju in me položila v jarek. Take mladostne, razposajene muhe so jima že davno izginile izpod griv, ker sta pač že stara in starost nima želja po pustolovščinah. Grandpa ju namerava že to leto prodati konjederu, kjer bosta delila usodo ameriških konj in zatisnila za vedino oči, ki že itak slabo vidijo. Uboga sivečka! Nič prida vaju ne čaka...

Toda kdo bi zdaj razmišljal o tragediji konjskih življenj! Rajši poskusim, če me bosta razumela, kar jima želimo povedati z vaje. Malo sem ju oplazila z njimi in zaklicala:

"Gid up!"

In sta res malo dvignila glavi in hitreje stopila. Še nekajkrat: "Gid up!" In sta jo že kar pridno pobirala doli po hribu. Voz je bil lahek in slame malo, Grandpa, ki je zdaj korakal ob vozu in ga podpiral z vilami, je komaj lovil sapo.

Vozarji morajo imeti res lepo življenje, seveda, če imajo dobro izvežbane konje. In bolj hitre! Sem predla dalje svoje misli, ko sta začela siveca počasneje stopati. Zdelo se mi je vse kar varno, da sem vstala, potegnila z vso močjo vaje k sebi, kot tisti dirkači v svetovnih dirkah, ki vedno zmagajo. Nenadoma sem se znašla na tleh in name se je vsul plaz slame, hitro sem se izmotala izpod bremena, ki je ležalo na meni in se prikazala na beli dan.

Grandpa je v skrbi spraševal, če sem se kaj pobila, zlomila kako kost. Nič me ni bolelo. V zadregi sem se smejala in bila obenem preplašena. Pa tega nisem hotela pokazati.

Voz je ležal na strani na dveh kolesih, dve sta štrleli v zrak. Težko mi je postalo pri sreč, ko sem ga gledala. Bo vzel precej časa, predno ga bodo mogli postaviti na štiri kolesa in naložiti slamo. Bodo morali delavci, ki

so nalagali drugi voz, priti Grandpa na pomoč.

"Ne zamerite," sem ga prosila.

"Kaj naj zamerim? Veseli bode, da si niste kakih kosti polomili," se je delal resnega, a se mu je videlo, da je komaj začel drževal smeh. Začel je odmetavati slamo, da bi lažje prišel do koles.

S hriba so gotovo opazili nezgodo; pa jih nisem čakala, da bi jim razlagala, kako je prišlo iz komedije do te polomije. Saj še sama nisem bila na jasnem. Vem samo to, da sem v trenutku zmagoslavno stala na vozu kot Ben Hur na dirkališču in v naslednjem sem se že znašla na tleh.

Epilog. Kmalu po tej slavni vožnji so me poslali v Sheboygan, Wis. O nji sem pripovedovala sestram. Zgodbica jim je ugajala in ostala v spominu. Za sv. Leopolda, mojega zavetnika, mi je S. Metodija, umetnica-slikarica; dala lep dar, ki je samo mene prenesel: Voz slame. Na nji kraljuje šolska sestra. Voz vlečeta siveca... Sliko je lepo pobarvala z voščenimi barvicami. Škoda, da je nisem shratila. Sedaj bi bila slika lep spomin na čase, ki sem jih preživela med dragimi sestrami šole sv. Cirila in Metoda. Bile pa smo tamkaj skupaj same take, ki smo bile polne humorja. Ne vem, kolikokrat so me "vlekli" avno radi moje vožnje s slamo. Kar všeč mi je bilo, češ, dokler ne vlečete, je vse prav z vami in z menoj. Kadar pa me boste nehale "vleči", bom vedela, da je nekaj narobe. Še škof Jeglič, ki je bil svetniška duša, je delal nekoč duhovnikom, zbranim pri obedu po sv. birmi: "Veseli me, da se imate radi in da se vlečete" med seboj. To je dobro-znamenje." Iz srca se je smejal dovtipom, ki so leteli na račun nekega gospoda, ki je bil zelo priljubljen.

Iz te moje dogodbe se je rodila nova oblika izražanja. Večkrat ko pridem v Lemont, me povpraša ta ali ona: "No, kako pa kaj vozite slamo v Kansasu? Šte kaj zvrnili med letom?" Ni pesniška oblika, a vendar mi je draga, ker me spominja na čase, ko smo skupaj "vozile"?

s. Lavoslava

IZ NAŠIH VRST

Euclid, O. — Predragi! Podpisani pošiljam enoletno naročnino za slovenski dnevnik Ameriška Domovina in prilagam en dolar za tiskovni sklad.

List z veseljem berem, nanj sem naročen že ves čas mojega bivanja v Ameriki, to je 21 let. Kljub moji visoki starosti, 86 let, Ameriško Domovino zelo rad berem in zelo priporočam, da bi jo imeli v vsaki slovenski hiši.

Lepo pozdravljam vse oseboje v uradu Ameriške Domovine.

Jože Stepec

Bedford, O. — Pozdravljeni vsi pri Ameriški Domovini! Tukaj Vam pošiljam ček v znesku \$18, za obnovo naročnine in dva dolarja v podporo listu.

Ameriška Domovina mi zelo ugaja, posebno rada berem dopise. Dobivam jih še precej redno, včasih kaka številka zaostane, pa to je redkokdaj.

Ostajam še nadalje Vaša zvesta naročnica in lepo pozdravljam vse skupaj!

Mary Kreševic

Cleveland, O. — Predragi! Priloženo Vam pošiljava ček za obnovo enoletne naročnine in prilagava za tiskovni sklad.

Ameriška Domovina nama je v tolažbo in veselje, zdaj še bolj, ko se dnevi in urice stekajo k sončnemu zatonu. Lepe pozdrave vsem pri listu in tudi vsem naročnikom.

Joe in Mary Hrovat

KANADSKA DOMOVINA

Vse je šlo na počitnice: nekateri po domači deželi in na jug v ZDA, drugi v Slovenijo

TORONTO, Ont. — V času počitnic smo, ko pozabljamo na dnevne težave in sitnosti ter se skušamo malo oddahniti in osvežiti za novo leto dela. Nekateri so preživeli počitnice doma ali pa jih še preživljajo, drugi pa so se popeljali hladit na bregove naših jezer, nekateri celo prav daleč na Zahod. Precej jih je ubralo smer proti jugu obiskat stare prijatelje in znanee v sosednje Združene države. Kar lepo število jih je poletelo tudi preko morja v Slovenijo, rodno lastno domovino ali domovino staršev

Tisti, ki počivajo doma in se hlade ob pivu v senci, trdijo, da je to najboljšje. Le kdo bi se podil po naših cestah z avtom med toliko gnečo in vedno napet in pozoren. Mar je to počitek? Po takem počitniškem potovanju bi človek prav zares potreboval še kar dober teden počitnic. Skromne počitnice doma so res za marsikoga najboljšje, pa se zdi nekaterim kar nerodno, če so doma. Kaj bodo rekli sosedje: Da si nič ne privoščimo, da nimamo kam iti, da se nismo uživali v nov čas in v nov način življenja?

Zaradi teh in sličnih pomislekov marsikje nalože vse v avto in jo udarijo na široko cesto, pa naj jih popelje že kamorkoli. Glavno je, da niso doma, in da bodo lahko sosedom pripovedovali, kje so vse bili, kaj lepega vse doživeli in dobrega užili. Pametni se ne menijo toliko za ljudi, kot za prijetno potovanje. Ni naj res prinaša vsem užitek. Ni važno, kako dolga je bila pot, koliko krajev smo videli in kje vse bili, važno je, da smo na poti res počivali in se osvežili, si ogledali nove kraje, pa se skušali seznaniti tudi z novimi navadami, novimi ljudmi, novimi mislimi in pogledi. Vsako potovanje je lahko zelo koristno, je bogata skušnjava, če smo ga seveda dobro pripravili in premislili. Pri tem je prav lahko tudi udobno, prijetno in osvežujoče.

Srečal sem nekatere, ki so bili pri znanjih v Clevelandu, v Chicagu, Milwaukeeju... Pripovedovali so, kako se našim rojakom tam godi, kako se zbira, in v kako med seboj včasih tudi pisano gledajo. Zaslužijo po večini dobro in si zato lahko tudi veliko privoščijo. Nek tak obiskovalec mi je hudo močno pripomnil, da se tam vrednoti in modrost meri po bančnih knjižnicah čes. Kdor več ima, več velja! I, no ja, se je izvijal, ko sem ga začuden gledal, kako to misli, mar ni pri nas zmeraj tako bilo? Mar niso imeli glavno in edino besedo na vasi gruntnarji. Tisti, ki so imeli kaj pod palcem? Tisti z lepimi domačijami, obsežnimi polji in polnimi hlevi?

Seveda, sem mu priznal, pa pripomnil, da sta imela na deželi navadno važno besedo tudi župnik — posebno ta — in učitelj, če sta se znala ljudem približati in se potrudila jih razumeti. V Sloveniji nekaj ni veljalo samo stvarno bogastvo, ki ga uničita "rja in molj", ampak je bilo v visoki časti tudi duhovno bogastvo. Zato so ljudje veliko in radi brali, posebno ob zimskih večerih, hodili radi poslušat govore in predavanja. Vsakdo se je trudil, da bi svoje znanje čim bolj izpopolnil, pa naj je bil kmet ali delavec!

Ko sva se tako menila, sva prišla do zaključka, da nemara v Kanadi v pogledu "častenja dolarja" ni nič boljše kot južno od naše meje. Edina sva si bila, da

naši ljudje še vedno spoštujejo duha in znanje, da se še vedno trudijo, da bi si ga nabrali, kolikor mogoče, da bi se lažje prebijali skozi življenje in tega tudi boljše razumeli. Kar nam manjka, je trdna slovenska zavest in pripravljenost za slovenstvo in njegovo utrditev v tej deželi tudi kaj več žrtvovati, se za to resno truditi. Koliko je slovenskih družin v Torontu in drugje, ki nimajo slovenskega lista, slovenske knjige, ki jim je vsak dolar izdan za to, izgubljen! Vsi bi si morali šteti v čast, da smo Slovenci, vsi bi se morali zadevati, da moramo slovensko stvar podpirati, prav posebno se slovensko kulturno delo, kupovati slovenske knjige, naročati slovenske časopise!

Kaj meniš o Sloveniji in o razmerah tam? me je povprašal zadnji nedeljo stari znanec. Šel je tja obiskat starše, oba sta že stara, pa sta ga želela še enkrat videti, vleklo pa je tja tudi njegova. Živita skromno, ni jima sile, ker sta še na svojem in doma skrbijo za nju, od časa od časa pa jima tudi jaz kaj pošljem za priboljšek, je pravil.

Ljudem na splošno ni preslabo, le na draginjo in na naglo rastoče cene so se v zadnjih tednih jezili. Meso je bilo dražje kot v Avstriji, so trdili, dražji je kruh, cene kar divjajo. Skrb jih bodečnost. Kaj bo, ko bo Tito umrl, ko se Hrvatje in Srbi tako pisano gledajo, Slovenci pa se stalno jeze na vse "južne brate", ki da ogrožajo slovenstvo Slovenije. Boje se povratka stalinstov in stalinizma, boje, da bodo izgubili vse, kar so dobili zadnja leta, ko je komunizem v svojem postopanju postal le nekaj belj civiliziran, ko dela manj surovo, bolj v rokavicah, pa seveda še vedno za iste cilje.

Doma v Sloveniji je sedaj precej drugače, kot je bilo pred leti. Ljudje se upajo govoriti naglas in tudi javno oporekati in kritizirati režim. V časopisju je kar dosti zabavljanja nad vsemi mogočimi ljudmi in razmerami. Vendar gre pri tem le za posamezne slučaje, nikdar pa nisem videl, da bi se kdo oglašal kar naravnost proti režimu, proti sistemu, proti komunizmu, oziroma socialistični ureditvi države. Vse prigovarjanje in kritiziranje je točno določeno, se mora držati določene struge, ne sme iz okvira...

Vse sili na tuje, kjer trdijo, da se veliko boljše zasluži. Tisti, ki so na delu v Nemčiji, to tudi ob vsakem obisku doma dokazujejo z novimi, lepimi avti, z raznimi stroji in seveda tudi s polnimi denarnicami — pa ne dinarjev! Domovi samevajo, podeželje se še bolj prazni, ko so že preje zbežali mladi ljudje od tam v mesta in tovarne. Ko so enkrat zapustili očetni dom, jim tudi pot na tuje ni več težka. Gredo tja, kjer je boljše, kjer je debelejši kos kruha, pa še kaj masla, marmelade in drugega na njem...

Oba sva utihnili, kot bi se zamislila v našo ljubo Slovenijo, ki krvavi in krvavi na stotero načinov, pa se vedno najde še kak nov, kot da mero ne bo nikoli polna.

N. D.

Na leto 52 funtov proteina

Strokovnjaki za prehrano trdijo, da mora odrasel človek imeti v hrani vsaj 52 funtov proteina na leto, če naj ostane zdrav. Proteini so v glavnem v mesu in mleku.

Križem po Kanadi

Oblasti so izjavile, da bodo plačale škodo, ki je nastala na avtomobilu na brodu Queen of Victoria, v katero se je zaletela sovjetska tovorna ladja Sergej Jesenin. Kot znano, so bile pri tej nesreči tri osebe mrtve. Pokrajinske oblasti so izjavile, da je nesreče bil kriv Sergej Jesenin. Predno bo to čisto očitno, bo treba izvesti natančno preiskavo.

Nesreča je sprožila razpravo o varnosti plovbe v obalnem predelu in o novih načinih varovanja domačega prometa v teh vodah. Dcmačini se jeze na Ruse, ki se obnašajo precej samozvestno in robato posebno pri ribolovu v bližini kanadskih obal.

Predsednik vlade P. E. Trudeauu je obiskal pretekli teden glavno mesto Yukona Whitehorse in se udeležil piknika, ker ga je kakih 300 ljudi kar navdušeno pozdravilo. Na splošno se je navdušenje za Trudeauja že precej uneslo, četudi nekatere mladostnice še vedno nore za njim. Sicer pa je to njihova pravica!

Spor med unijo poštarjev in zvezno vlado se vleče dalje. Pretekli teden so bili obnovljeni razgovori, vendar še ni videti, da bi bil sporazum na pragu. Unija hoče imeti v prvi vrsti jamstvo za stalnost služb svojih članov. Delni štrajki povzročajo veliko nevoljo, pa tudi dosti težav. Predsednik zvezne vlade Trudeau je dejal, da je sedanje stanje "nemogoče", zato pričakujejo, da bo vlada kaj ukrenila, da bo čim preje končano.

Devet od 10 pokrajin se je dogovorilo na konferenci predsednikov pokrajinskih vlad v Manitobi, da bodo sodelovale pri naporih za ohranitev čistega okolja. Nova Foundlandija ni bila na konferenci zastopana, zato tudi ni vključena v sporazum.

Predsednik manitobske vlade je predložil zakonski osnutek za obvezno zavarovanje avtomobilov. Zere se na vse načine, da bi dobil zanj potrebno večino v pokrajinskem parlamentu. Namigujejo na možnost novih volitev, če bi predlog propadel.

V Quebecu se jeze na CBC, ker je ukinila francoski vzgojni program na televiziji. Vseh šest francoskih univerz pokrajine je obsodilo ta ukrep. Nekateri se zavzemajo za ustanovitev lastne radijske in kasneje tudi televizijske postaje za francoski Quebec.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

Sam tega nisem videl in ne slišal, ker nisem bil tam. Pa bi rad šel pogledat tja, le nimam nikakega opravka tam. In sploh nimam kam iti. Hiši sta obe zaplenjeni. Eno je podarjena ali morda prodana neki bivši partizanski družini, v drugi je pa Zadruga. Tako sem, če bi prišel tja, takorekoč — na cesti. Bi pa rad šel in se na samem mestu prepričal, kako je sedaj tam. Potem bi lahko marsikaj bolj resničnega napisal. Pravijo, da so se ljudje nekako privadili sistemu — takšnega, kakršen je sedaj tam. Ne vem pa, če ga tudi odobravajo, ker jih v srce ne vidim. Zapisati se ne upajo zaradi cenzure, ki se še zelo vneto izvaja. Moraj bi zaupno govoriti s stariji prijatelji in znanci o tem. Gotovo mi bi povedali, da so se privadili v toliko, ker se morajo. Kaj drugega hočejo in morejo? Srce gotovo drugače govori in ima drugačne želje.

Pa me je po tistem pisanju telefonično opozorila neka gospa, da so tam še komunisti in da niso, kar sem zapisal, da jih ni. Pripovedovala mi je, da je bila njena hčerka doma na obisku. (Nisem vprašal in ni mi povedala, v kakšnih odnosih so z njo — ali so bratje-sestre ali morda le sorodniki?) Stalno so odpirali radio, ki je delal propagando za komunizem in delal reklamo za ravno komunistično blago, robo, navlako. Pripravili so grafomom in polagali vanj le komunistične plošče in tako dalje. — Hvaležen sem tej gospe, da me je na to opozorila. O tej zadevi bi se dalo precej napisati. Vendar bom jaz le bolj kratkotek.

V prvo so pomisleki, če je bilo to namerno narejeno, kakor je gospa trdila. Prav lahko je, da se doma šlihi kaj malo drugega kot komunistična navlaka-propaganda tako po radiju kot po televiziji in ji niso mogli s čim lepšim in boljšim postreči. Tam gotovo povejo in pokažejo tisto, kar jim naročijo "viksi" ali vsaj pregledajo v naprej. V glavnem so pregledi in naročila iz Belgrada — od osrednje vlade, Ljubljana mora lepo ubogati, če hočejo nekateri ostati pri koritih, drugi pa vsaj v službah. Pokazati morajo tisto, četudi bi najbrž radi pokazali kaj drugega — za Slovence bolj važnega.

Kar se tiče gramofonskih plošč, bi pa tudi podvomil, če imajo kaj drugega, kot kar je bilo dovoljeno v izdanih režimih. Ta gotovo ne dovoljuje kakih verskih in cerkvenih skladb. Morda nekoliko vmes med drugim materialom, ki je po njihovi miselnosti. Da bi jih dobivali od zunaj — ilegalno —, pa skoraj ni mogoče. Saj je še za drugo težko, plošče so pa — zdrobljive. Kdo jih bo prenašal? Lahko tudi, da so hoteli hčerki pokazati vse, kar imajo. Lahko tudi, da so jo hoteli kratkočasiti, pa se tako "indiferentni", da niso niti pomislili, da morda za hčerko, ki kaj takega ni vajena, ne bo prebavljivo komunistično blago.

Vprašal bi, zakaj je šla na obisk k ljudem, o katerih misli, da so komunisti ali vsaj komunistično navdahnjeni? Zakaj je lezla tja? In ravno radi tega sem gospe najbolj hvaležen, da mi je to povedala. S tem me je opozorila, ko sem pisal in kar še bom o tem, da naj priporočim — posvarim — one, ki bi pošiljali na obisk domovine svojo mladino, naj strogo pazijo, kam in h komu jo pošljejo. Mislili bi, da vsak pozna svoje ljudi ali so popolnoma zanesljivi protikomunisti, da bodo dali našim mladim, ki jih bodo obiskali, dovolj drugačne zaposlitve, da jim ne bo treba odpirati radia in gramofona in jih s tako spakodranostjo zabavati. Saj tega imajo že tukaj vse preveč. Ako je le malo sumnje, da bi vsiljevali kake napačne ideje — pa naj bo to stara mati ali oče, stric ali teta, brat ali sestra — obdržite otroka raje tukaj, pa mu sami povejte o delih krutega komunizma in o vseh grozotah tistih dni. Povejte jim, zakaj ste morali oditi — in povejte jim, kaj se je tisočim — tudi onim, ki so ostali v dobri veri doma — zgodilo. Klical so jih na zastižanje, a nazaj jih nikdar

več ni oilo. Povejte jim, da niso pobili samo tiste, ki so jih vrnili, pač pa vse, ki so jim bili nepoti. Povejte jim, da so cel vlak ranjencev, ki so ga zajeli na Gorenjskem, prepeljali do St. Vida-Višnarjev, nato jih pa speljali pred Brezarjevo jamo pod Peskom, jih pobili in vse zmetali v jamo. Povejte jim, da je čez nekaj časa začela pritekati po Podutiškem potoku kri in voda je strašno smrdela. Tako, da so morali Brezarjevo jamo odkriti — in vsa trupla in posamezne dele teles in kosti iz vleči iz jame, jo sprazniti in očistiti, ker je bila nevarnost zastrupitve živine, ki je prihajala pit vodo iz potoka, kakor tudi ljudi, če bi po nevedoma pili to vodo. To strahotno delo so morali — v kolikor mi je znano — izvršiti nemški ujetniki, ki so jih pa baje po izvršitvi tega groznega posla vse postrelili, in sicer zato, da se ne bi predale razneslo. Domačinom je bilo o tem govoriti strogo prepovedano. In stvar je zamrla in se pozabila. Kdo od mlajših doma o tem kaj ve? — Nihče, ali pa kak posamezniki, ki se pa še danes prav ne upajo govoriti, ki so o tem le nekaj slišali, ne pa videli ali doživeli. Ker je o tem uradno še vedno prepovedano govoriti, se vsakdo boji, če bi bil zatožen, pa bi z ničemer ne mogel pričati in dokazati resnico.

(Dalje sledi)

Pred novimi napadi na Saigon in druga mesta?

SAIGON, J. Viet. — Rdeči v Vietnamu so dobili novo orožje, dvostopenjsko raketo, ki ima veliko večji domet kot karkoli, kar so imeli doslej rdeči med svojimi orožji. Napovedujejo, da bodo to novo raketo, ki jo jim dobavlja Sovjetska zveza, uporabili za napad na Saigon in na druga večja mesta. Napadi z njo bodo sorazmerno varni, saj bo napadalec lahko streljal iz večje razdalje. Nova raketa je nezanesljiva in torej ne bo mogla služiti za nobeno točno streljanje, ampak le za strahovanje mestnega prebivalstva. To naj bi bil glavni cilj nove rdeče taktike. Rdeči so spoznali, da jim trenutno ni mogoče računati na zmago, zato so se odločili vrniti k "mali" vojni in predvsem k nasilju, ki naj preplasi prebivalstvo, da ne bo podpiralo vladne strani.

V tem naporu so rdeči imeli v zadnjih tednih ponekod kar uspeh, kar niso bile vladne vojaške sile dovolj budne in so tako rdečim omogočile napade na "varna naselja". Tekom takih napadov so rdeči pobili večje število svojih vidnih nasprotnikov.

Češkoslovaško letalo so Avstrijci vrnili

DUNAJ, Avstr. — Avstrijske oblasti so po nekaj urah preteklo soboto dovolile češkoslovaškemu potniškemu letalu, ki so ga 4 potniki ugrabili in ga prisilili, da je pristalo na Dunaju, vrnitev domov z vsemi 28 potniki in s posadko. Ugrabitelje, ki so zaprosili za politično zatočišče, so prijeli in zadržali, dokler ne bo odločeno o njihovi usodi.

Demokratski upi

WASHINGTON, D.C. — V vodstvu demokratske stranke so polni upanja, ko so videli, da so povpraševanja v Kaliforniji pokazala, da vodi demokratski kandidat John Tunney za pet točk pred republikanskim senatorjem G. Murphyjem, v Vermontu pa je bivši guverner P. Hoff nekaj malega pred republikanskim guvernerjem W. Proutyjem.

Sen. G. Murphyja bo v volivnem boju podprl podpredsednik S. T. Agnew.

CLEVELAND, O.

V najem Oddamo stanovanje, zgoraj, z dvema spalnicama \$60. Kličite po 6. uri 361-2342.

(157)

Zenske dobijo delo

Gospodinja Išćemo gospodinjjo, da bi živela z družino 5 dni, lahko hišno delo, nekaj kuhe. Prijazen dom. Kličite 247-7879.

(157)

Iščemo pomočnico Išćemo gospodinjinsko pomočnico za en dan na teden v Brecksville, Ohio. Kličite 526-4030.

(155)

Help wanted — female

COOK Monday thru Friday, 9 to 3 p.m. 20th Century Lanes 16525 Euclid Ave.

(156)

MALI OGLASI

Da se uredi zapuščina prodajamo 2 petsočni hiši na enem lotu z dvojno garažo. Sprednja hiša ima zidan priključen trgovski prostor, na 47 and Payne Ave. Vprašamo \$17.500. Kličite 943-4581.

(154)

V najem

Lepo 5-sobno stanovanje zgoraj se odda na 1001 East 74 St. Za pojasnila kličite: 944-4437.

—(153)

V NAJEM ALI PRODAJO Skladišče stavbnega lesa in gradbenega materiala za poslovanje in urade, posluhuje st. clairsko slovensko okolico in druge okolice, lahko dostopno iz Shorewaya in Downtowna. Odlična prilika! Dolgo obstoječa firma! Za pojasnila kličite Mr. Lybarger, 543-5141.

(56,10 avg)

V najem

3 sobe se odda, delno opremljene, za ženo ali dekle na 1123 E. 66 St. 431-2174.

—(154)

Iščējo stanovanje Starejša dvojica bi rada dobila hišo v najem v Collinwoodu, v lepi okolici. Kličite 531-2896.

(153)

V BLAG SPOMIN OB ENAJSTI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL NAS LJUBLJENI, NEPOZABNI SOPROG, OČE, STARI IN PRASTARI OČE

Anton Perse

Nenadoma nas je zapustil dne 11. avgusta 1959. Spomini vedno k Tebi nam hite, kot svetla luč ogrevajo srce. V miru božjem zdaj počivaj, dragi, nepozabni nam, v nebesih večno srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoci:

soprega ERNESTINA, hčeri MAMIE MARIN in ERNESTINA JEVEC zet LEOPOLD JEVEC vnuk ROBERT JEVEC, vnukinja BETTY LEE GORGON, dva pravnuka in ostali sorodniki.

Cleveland, Ohio 11. avgusta 1970.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE, ODKAR JE UMRLA NASHA PRELJUBA MAMICA

Helen Perlin

ki je zaspala v Gospodu dne 11. avgusta 1968

Kje si, naša ljuba mamica kje je mili Tvoj obraz, kje je Tvoja skrbna roka, ki skrbela je za nas?

Vedno si nam pred očmi, srce po Tebi hrepeni; a zaman so vroče želje; Tebe od nikoder ni.

Mamica je kakor sonce, srček njen je zlat; kakor žarek, ki prisije od nebeskih vrat.

Kadar žarek ta ugasne, v dušo pade mrak; v upanju pa solza lije tja pred prestol zlat.

Hvala, naša dobra mamica vsi ljubezen si nam dala, vse moči in vse skrb, ljubezen do Tebe pa vedno je živa, v našem življenju kot lučka nam gori.

Zalujoci:

ROSE, hčerka JIMMY, sin

Tampa, Florida, 11. avgusta 1970.

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd. 365 E. 156th St. KE 1-9411

★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHISTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

In z otočnim nasmehom je težave, pa premagoval se je, da se ne bi izpostavil zbadljivim opazkam senorja Pulida. Oči trdno ob luknjici v zastoru se je zatopil v globoke misli.

VI.

Bilo je že polštirih, pa markiza de Villasis se je še vedno obotavljala.

Spoštovanega Butrona so za zastorom izpreletavale smrtne

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE

Variety of duties include light typing, filing, answer phones, etc. Pleasant small office in Skokie.

Good salary and benefits.

FOR INTERVIEW

CALL MR. ARNESON OR 5-3300

CITIES SERVICE OIL COMPANY

MILWAUKEE

PROTESTANT HOME

in

MILWAUKEE, WIS. 63211

Offers Excellent

Immediate Opportunities

for

REGISTERED NURSES

LICENSED PRACTICAL

NURSES

Full or Part Time

Openings on Day Shift and Evenings

Apply today — Don't Delay

2449 N. DOWNER AVE.

or call:

(414) 332-8610 Ext. 270

(153)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

Auto Lot — Well established business. Good location. 3115 N. Cicero. Cash sale. Owner selling — other interests. 583-2055.

(154)

CAMPERS

INTL. Travelall — '70. Very low mileage, auto. trans., p.s., elec. rear wind., fold-dn. rear st. big eng. + rear end for plg. trlr. Paid \$4,000 — must sell \$3,400. 734-1986 until 1 p.m. wkdays, wkends anytime.

HELP WANTED

PHYSICAL THERAPIST

Immediate opening for Registered Physical Therapist in large West Philadelphia Hospital. Monday through Friday positions.

Salary plus liberal fringe benefits including free health, life and major medical insurance. Write: Wire or Call —

MISERICORDIA HOSPITAL

DIVISION OF MCMC

54th & Cedar Avenue, Philadelphia, Penna. 19143

(215) SH 7-7600, Extension 385

An Equal Opportunity Employer

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

ROUND LAKE — 4 lots, 50 x 140.

Walking distance to Lake. \$6,000

for all. Death forces sale. Pvt. party.

GA 4-2481 Eves.

BEAUT. BAYLES LAKE —

BY OWNER

Nicely Wooded lot over 150' lake front. Loc. approx. 90 mi. S.W. of Chgo. In Loda, Ill. Ideal for fishing & swimming. Chgo. ph. aft. 6 P.M. 849-1336

namigaval, naj se ne vznemirja.

Kosmati Robinson jet nekaj pogodel in je potihoma naročil Pulidu, naj gre in pove vratarju, naj nikogar ne pusti na oder. Pa častivredni senor Pulido se je bal za svojo opazovalnico, da mu je ne zasede kdo drug, ter se je naredil, kakor bi ne bil ničesar slišal, in vrata na oder so ostala široko odprta...

Stric Frasquito je bil.

Currita mu je naročila, naj jo pride iskat v Butronovo hišo, da mu kot novoizvoljena predsednica brez odloga da svoja naročila, njemu, ki je bil veliki mojster Curritinih stražarjev; razen tega pa je bil stric Frasquito strašno radoveden, kaj se godi v Butronovi palači.

Prikimaval je Butronu in mu

Stric Frasquito je zastoj iskal kake tretje luknjice v zastoru. Zato je potegnil svoj žepni nož in je dejal priprave, da si jo izvrti sam.

V tem je prilezla izza ozadja

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

Mature experienced woman. Live in So. West home. Care for elderly woman, stroke victim. Start Aug. 23 and remain thru Sept. 8. Own rm., board, + good sal. 737-3082

DIVORCEE — needs responsible woman to care for 3 young children. Light housekeeping. Room, board + sal. 289-5701 betw. 10-6, 894-1723 aft. 8 P.M.

CHILD CARE — Reliable, resp. mature woman to take full charge of newborn. Must have exp. and ref. Live in. \$55 week. So. subs. 424-4071

CHILDCARE — Mature exper. woman (1 or 2 child. permitted). Live in N. West sub. home. Care of 5 children. Own rm., board + salary. Also access to car. 345-0329

COMPANION —

TO ELDERLY LADY

Light housekeeping and cooking. Live in. Park Ridge, Ill. Phone SU 7-9751 Between 4 & 10 P.M.

dolga senca in je počasi in tiho zdrknila čez oder, telo sključeno, noge švedraste, in roke iztegnjene...

Bil je brezstidni Diogen. Ko je zagledal ob zastoru čepče svoje tri znanke, obrnjene s hrbtom proti njemu, se je ustavil in usta so mu zlezla v hudoben smeh. To je bil smeh šakala, smeh hijene... Da ga je videl stric Frasquito, lasje na njegovi lasulji bi se mu bili naježili...

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

LEMONT — BY TRANSFERRED OWNER
3 bedroom townhouse, 1½ baths, full basement. Pool. Near everything. \$24,000. 739-2413

HIGHLAND PARK — Open House 2-5, Ravinia, nr. R.R., schl., shop. 2 story brk. Eng. Tudor. 7 rms., liv. rm., w-frplc., sep. din. rm., pndl. den. New kit., 3 lge. bdrms., 1½ plus 1 bath, walk up attic, full bsmt., 2 car brk. gar. 30's. 423 Broadview. Owner 432-4686

63rd & California — 1½ story brick. 8 rooms residence, 5 bdrms., 2 baths, full bsmt., 3 car brk. gar. Good income. By Owner. 434-8142

INDIANA — BY OWNER

Lake of Four Seasons, Crown Point. Choice wooded lake front lot. \$20,000. (312) 841-1340

Ranch house with 4 landscaped lots. Yr. round home on Loon Lake. Lagoona, 1 mi. from Antioch. By transferred owner. \$29,500. 395-3448 by Appt.

Diogen je prekrizal roke na prsih, pokimal s svojo debelo glavo in brez šuma izginil nekam med kulise..., kakor zarotnik, ki snuje peklenke načrte...

"Markiza de Villasis!" je polglasno zaklical Butron. Zmagoslavje mu je žarelo na licu. Da bi mu ne ušel nobeden trenutek prizora, ki se je imel sedajle odigrati, je pritisnil oko tesno k platnu.

Res je prišla markiza de Villasis.

Njen prihod je vzbudil splošno iznenadenje. Po dvorani je zašumelo in Butronu je odleglo, duka de Bara se je zmagoslavno nasmehnila, in Currita se je vgriznila v ustnice. Zaslutila je nasprotnico, najnevarnejšo, njo, ki jo je najbolj sovražila. Zavedale so se vse navzoče, da bi ta bila za namenjeno organizacijo najboljša predsednica. Na vse je naredila nepremagljiv, dasi različen vtis. Pametne in poštene so videle v njej vzor čednostne žene, gransenoro slavnega imena, spoštovanja vredno, prijudno, prijazno, ki je sredi pokvarjene, brezstidne družbe ostala zvesta svojim načelom ter je s svojim vzglednim življenjem molče, pa uničevalno obsojala pohujšljiva dela svojih sovrstnic. — Druge, bolj lahkomisljive in manj poštene so videle v njej senoro uglednega rodu, velikega bogastva, značajno in neodvisno.

Nekatere so si začele skrivnostno šepetati svoje misli, da bi bila ta najboljša za predsednico. Marija de Valdivieso se je nagnila h Curriti ter ji je zašepetala, netaktno, kakor je bila njena navađa:

"E, kaj! S to-le pa nismo računali! Si kaj vznemirjena?"

Vznevolojila se je Currita in je zaničljivo rekla:

"Jaz? Nikdar se mi še niti zazehalo ni zaradi nje..."

Pa tudi markiza de Villasis je opazovala...

Pogledala je po dvorani. Na misel ji je prišla zgodba o gnilem jabolku, ki pokvari s svojo gnilobo in črnavostjo zdrava jabolka, ne da bi se samo navzelo od njih zdravega okusa in svežega vonja... To je bil Madrid! Pogubna mešanica čednosti in brezstidnosti, slavnih imen in velikih pregreh, neomadeževane časti in pohujšanja... Vse pa je odeal isti blešči sijajne zunanjosti in jih je družila ničmernost in samoljubje, vsi so si želeli zabave, vsi so se trudili, kako bi preganjali dolgčas — strašilo velikih in bogatih, ki jih neprestano tira v nove nerodnosti in pregrehe.

O Bog, si je mislila, kako veliko dobro delo bi storil tisti, ki bi ločil to mešano družbo, družbo, ki je nenaravna, ki zastruplja, ker skuša bratiti poštenje in pohujšanje, ker podira mejo med dobrim in slabim in jemlje čut stramu... Kako veliko dobro delo bi storil, kdor bi v duhu iste krščanske ljubezni do bliznjega, ki stavi sirotišnice in zavetišča za zapuščene, odprl svoje salone za poštene senore, za pošteno družbo, kjer bi mogla mladina brez nevarnosti pred slabim zgledom najti svojim letom primerno razvedrilo...

In prišla ji je misel, da ne bi bilo tako težko, kakor je videti na prvi pogled, ko bi le kaka ugledna, odločna senora, ki je ni strah pred nepotrebnimi oziri in obrekljivimi jeziki, odprla svoj salon in poslala na vse štiri strani visoke madridske družbe vabila z napisom: Markiza V. ali pa: duka Z. vabi vse poštene senore in caballere na ta in ta večer k sebi...

Iz teh misli jo je zdrnila Genovefa Butronova, ki je otvorila zborovanje in začela govoriti o namenu sestanka.

(Dalje prihodnjic)

— Trojčki se rode povprečno na 9,600 rojstev.

Naznanilo in Zahvala

Vdani v voljo Vsemogočnega naznanjamo, da se je 11. julija 1970 po dolgi in težki bolezni za vedno poslovil od nas ljubljeni, nenadomestljivi mož, brat in stric

1893

Anton Kužnik

1970

Pokojni je zagledal luč sveta 21. decembra 1893 v župniji sv. Lovrenca na Dolenjskem. V Združene države ameriške je prišel leta 1913.

Pokopali smo ga v torek, 14. julija 1970. Pogreb je bil iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, kjer je blagoslovil truplo in opravil pogrebne molitve Father Jožef Falež, v cerkev sv. Vida, kjer je opravil zanj slovesno sv. mašo zadušnico v slovenskem jeziku msgr. Alojzij Baznik, župnik sv. Patricija v Thompsonu, Ohio, somaševala pa sta z njim Father Jožef Falež in misijonar Father dr. Jerko Gržinič. V prezbiteriju sta prisostvovala sv. maši Father Viktor Tome, župnik pri Mariji Vnebovzeti in Father Anton Rebol.

Med sv. mašo se je od rajnega v iskrenih besedah še posebej poslovil msgr. Alojzij Baznik in izrazil soprogi rajnega in vsem njegovemu sorodstvu globoko sožalje.

Na koro so med sv. mašo peli člani Cerkevnege pevskega zbora Lira od Sv. Vida in Cerkevnege pevskega zbora Ilirija od Marije Vnebovzete, pod vodstvom organista Martina Košnika. Med sv. obhajilom je ožji pevski tovariš rajnega Frank Kovacič zapel žalostinko "Nad zvezdami", po maši pa je še pevski zbor Mother's Cluba župnije sv. Vida zapel pesem "O, Paradise!"

Po sv. maši in po pogrebem obredu v cerkvi sv. Vida je bilo truplo rajnega prepeljano na škofijsko pokopališče Kalvarija, kjer je obrobne molitve za rajnikim opravil Father Jožef Falež, nakar so najožji pevski prijatelji rajnega zapeli pokojnemu sopevcu v zadnje zemsko slovo "Godič je že zelen", zastavi katoliških vojnih veteranov župnije sv. Vida, ameriška državna in društvena, sta se nato še enkrat poklonili rajnkemu v časten spomin, mladi Jim Mishick pa mu je v slovo zatrobil ameriško vojaško žalostinko, oddelek katoliških vojnih veteranov pa oddal še zadnjo posebno pozdravno salvo.

Rajni Anton Kužnik je bil ameriški vojni veteran v prvi svetovni vojski. V ameriško armado se je bil prijavil kot Slovenec in navdušen Jugoslovan prostovoljno. Služil je pri ameriški vojni aviaciji v Franciji. Član organizacije ameriških katoliških vojnih veteranov je bil nad 50 let in je ob 50-letnici svojega članstva prejel od osrednje veteranske uprave posebno častno diplomu.

Organizacija katoliških vojnih veteranov župnije sv. Vida je rajnkemu postavila že v pogrebem zavodu ob krsti poleg ameriške in svoje organizacijske zastave tudi častno stražo. Stražili so Commander Al Lipold, William Lipold, David Telban, Robert Mills, Louis Novsak in Joseph Okorn. Vojni veterani so nosili tudi njegovo krsto in sicer Jim Logar, Clarence Vokac, Tony Krampel, Matthew Nousak, John Oster in Dan Postotnik, drugi pa so ji bili v častno spremstvo.

Naj ljubljeni in nepozabni moj soprog, dragi brat in stric v božjem miru počiva v svobodni ameriški zem lji, katero je tako zelo ljubil, in nebesih pa naj odslej še naprej z nebeško pesmijo prosi Boga za vse nas!

Zalujoči:

žena ALOJZIJA — LUISE
brat FRANK in vsa njegova družina
STRIC
NECAKI in NECAKINJE tu in v domovini.

Cleveland, Ohio, ZDA, Sudbury, Ont. Canada, Slovena, 11. avgusta 1970.

Blagor duši plemeniti,
ko zapušča dom solza,
ni težko se ji ločiti,
dom nad zvezdami ima.

Kar na svetu sem ljubila
to sem prehitro izgubila.
Dragi Tonček spi sladko,
naj bo Ti v večnosti lepo.